

כלבוטק

מאת

ד"ר יקוח'אל שרעבי

ועדנה פיינרו

אל תורקו

את הכלבים

לכלבים!

היש דבר חמוד יותר, רך יותר, ענוג ומענק יותר בעולם מאשר גורים? היש דבר תמים יותר, חסר-הגנה, חשוף לפגעים, זקוק לטיפול — יותר מאשר גורים? אבל מתברר כי לפעמים עשויים יצורים חדשים אלה לבשר אסון בעתיד. לראייה — תמונה זו: כלוב ובתוכו גורים מסוגים שונים, כלוב זה הובא כמו שהוא, על-ידי אלמוני, לאגודת צעירי חיים בתל-אביב וכך נעזב שם. ללא שם, ללא כתוב, ללא בעלים. כלוב ובתוכו גורים יפהי פיים, שאיש אינו רוצה בהם. קרוב לוודאי שיש בהם גיועיים ושאינם גיועיים, כלבים העשויים לגרום בעתיד נחת וחיבה למי שהיה מגדל אותם ומעניק להם בית חם. אבל איתרע מזלם של אלה, הם נמצאו לאירצויים על-ידי אנשים חסרי אחריות ורגש, שהתירו לכלביהם לפרות ולרבות אך לא העלו בדעתם לרגע כי בכך הם חורצים דינם לגדודים, למחלות, להתעללות של פירחחים או לכלייה בדרכים-לא-דרכים.

ברבות הימים הופכים גורים אלה לגזע מקולל של כלבים נודדים. אתה פוגש אותם בגנים, משוטטים על ערימות-הזבל ונזכרים בגליה-אשפה; נטפלים לבגיאדם בתחנות וביבבות של רעב. לימים הם לוקים ברומטיזם, במחלות-קיבה, בתת-תזונה, בפטריות ובמחלות עור, או בחתול-תלת ובכלבלבת הממיתה אותם ביסורים נוראים. הכל משום שאנשים מסויימים אינם נותנים דעתם לעובדה, שריבוי ללא כתובה לאימוץ מצמיח דור של חסרי-בית, חולים או גדונים למוות על לא עוול בכפם — דבר שהוא, ללא ספק, מחורר הרבה יותר מזריקה נגד ייחום או מעיקור הכלבה אם אין רוצים בוולדות נוספים. אם אינכם רוצים בהם, אל תביאו אותם לעולם של הפקר. יש לכם כלבה העומדת

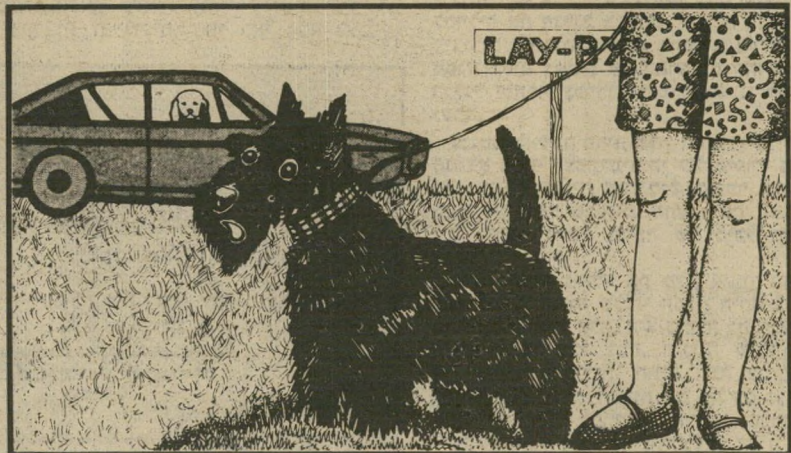
יפים, אציליים, אינטליגנטיים וחברותיים

פשוט גזע שמוצאו מויימר. מאז הופעתו בציבור כמרכז תשומת-ליבם של כלבים מיקצור עיים, ב-1923, הובא לארצות-הברית ומשם הוא מופץ לעולם, כשאוהדיו העיקריים נמצאים באנגליה — אלה דואגים לשמר ולטפח אותו. בצורתו המקורית הוחזק הויימראגר ככלב ספורטיבי בחצר ויימר במאה ה-19, כשהוא מועדף לציד ותחרויות שונות. חוקרים סבורים שיש קשר דם בינו והפויינטר הגרמני קצר השיער, אך המייחד אותו הוא ציבעו הכספי או לפעמים אפור-עכבר ועיני העינבר שלו. הוא אינטליגנטי וחברותי, מעולה לעבודה ולציד. גובהו 22 עד 25 אינצט, פרוותו קצרה רכה ודקה (בדרך כלל, אך לעתים ישנם גם בעלי פרווה יותר ארוכה), אוזניו ארוכות וגמישות, וזנבו מקוצץ בדרך כלל עד אורך של ששה אינצט. אין ספק — אחד הגזעים האסתטיים והאציליים לאינדיבידואלים.

את שתי היתרונות האלה פגשו מהלכות בוקיפיות-קומה בתערוכת הכלבים הבינלאומית, שהתקיימה לפני כחודשיים ביריד המיזרח בתל-אביב. אם ובתה דומות זו לזו כשתי טיפות מים: האחת — לאדה, בת שנתיים, השנייה, וגה (כמו רגע) בת שיבעה חודשים. הן שחו מים מן המיזרקה כשצלם המערכת, ציין ציפריס, קלט אותן במצלמתו. מה חבל שאין אנחנו משדרים בצבע, חשבנו למראה שתי הכלבות השייכות לאריה בן-חנן. שכן, השניים מגזע הויימראגר ניהנו בצבע משגע, אפור-כחלחל בהק, פרווה חלקה ומבריקה מאין כמותה, ועיניים ירוקות בהירות כאבני-חן. אין בישראל עודף של בני הגזע הזה, אף שיצירתו של גתה, פאוסט, כלולה בבחינות הבגרות. מה פשר הקשר? ובכן, שמו של גזע זה נגזר משמה של עיר הולדתו של המשורר גתה, ויימר שבגרמניה. וכשם שנאמר על בן ברלין „ברלינר“, או על ליד פראנקפורט „פראנקפורטר“, הרי גם גזע זה „ויימראגר“, הוא

המוניות מפלות אותי לרעה!

מיכתב למערכת מאת רעה דיפקין תל-אביב: כלבוטק, אנא תשומת ליבכם לנושא זה-מרגיש אותי כבר זמן רב. אומרים שמוניות זהו שירות לציבור. גם אני נמנית עם ציבור זה, אלא שאותי מפלים לרעה. אני גרה במרכז תל-אביב, אין לי מכונית פרי

שמדובר גם בבעלי-חיים הם עוברים על פני וממשיכים בדרכם הלאה. נדמה לי שמעטים ביותר הסיכויים שכלב מחונך יגרום נזק ולו גם המינורי ביותר למכונית. להיפך, ברוב המיקרים הוא יעדין יותר מבן-אדם. אינו טורק את הדלת אחריה, אינו עוקר ידיות, אינו מעשן, לא מעצר את הסיגריה על הריצפה ואינו מכבה אותה על הכיסוי.

כלבוטק מוסיף: ועוד למעלה מזה. נהגימוניות ברחבי העולם נוטלים עימם את כלביהם בעבודת יומם. כך הם נעזרים בחבר שהוא גם סימפטי וגם שומר נאמן.

לפני ייחום — חישובו על התוצאות. הפיתרונות שבידי הוטרניאר שלכם עשור יים להיות פשוטים יותר מגלגלה נגד הריון, הלא אין ילדה בעולמנו המתורבת שאמה לא תזהירה מצרות שאפשר למונר ען. ומדוע יהיה הדבר שונה כשמדובר בחיות-המחמד שלנו?

חידושי המדע לכלב

הרבה נאמר כבר על גידולים סרטניים, ולרבים ישנו ניסיון אישי או מידע מר סיפורי השכן לא ניתן לעקור או להרחיק חיים הולכי על ארבע נמצא גידול סרטני, מתעוררים חששות ופחדים מתרידים. שמה זה הסוף? חושד כל אחד בלבו לחלחלה ארוחת בו.

הרפואה מבחינה בשני טיפוסים של גידור לים, גידול ממאיר הגידול שפיר, את הר גידול הממאיר לא ניתן לעקור או להרחיק בשלמות. סיכויי הרפוי קלושים. אך ל-מרבית המזל, בחיות-הבית רוב הגידולים הם גידולים שפירים ואפשר להרחיקם, כמו אותם גידולים הנמצאים על העור — גידולים שומניים למיניהם.

לכן, בלי פחד, אם שמעת בשורה לא נעימה, לך ושמע חוות-דעת רפואית נוספת, כך שמצפונך ישקוט.

ומעניין לעניין באותו עניין — לא מזמן ראה בית ישראל על מירקו (בתוכנית תצפית) את המכשיר הנקרא פיבר אופטיק, שבעזרתו אפשר להסתכל ולבחון את מערכת כלי-הגיהומה, את הקיבה, או אם חלי-זה בלע בעלה-החיים גוף זר וצריך להור ציאו, אין צורך לנתחו כי אם בעזרת מכשיר-פלאים זה אפשר להרחיק אותו ממערכת-העיכול. אפשר להיעזר בו גם לשיחורר סתימה, בלי להזדקק לניתוח, שיש בו הרבה סיכונים.

ועוד: ידוע כי לכלבות יקרות-ערך יש לעיתים דלקת-הרחם, הפוריות אובדת ר-סיכויי ההחלמה קלושים ואף-על-פי-כן רוצים שתמליט: במכשיר זה אפשר להגיע עד לרחם ולשאוב את כל הצרת הדלקתית החוצה, כך שסיכויי ההחלמה ואי-אובדן הפוריות סבירים ביותר. קיים בישראל!